

[Indenrigsministeren]

med de to partier om, at denne promise skulle fastsættes til 10 i 1986. I regeringens lovforslag har vi foreslået, at de 10 promise kommer til at gælde som en permanent sats fra og med 1987. Socialdemokratiet og de radikale har også foreslået en sats på 10 promise, men kun i den periode, hvor 18. alm. vurdering har virkning, altså årene 1987-90.

Nu ved jeg godt, at det siden engang i 1970'erne har været tradition kun at fastsætte satsen for nogle år ad gangen, men jeg kan ærlig talt ikke se, at det er særlig praktisk. Den sats på 10 promise, som regeringen har foreslået, kan naturligvis også ændres, hvis der senere bliver politisk flertal for det.

Med i begrundelsen for at foreslå 10 promise amtsgrundskyld er, at vi fra regeringens side har foreslået, at bidraget til den såkaldte promillefond vedrørende landbrugsejendomme sættes op fra de nuværende 4,3 promise til 5,3 promise. Det er tanken, at det provenu, det vil give, skal indgå i finansieringen af bekæmpelse af NPO-forurening. Jeg håber, at man alvorligt vil overveje dette forslag som et alternativ til den kunstgødningsafgift, som vi fra regeringens side finder er en helt urimelig ting over for dansk landbrug.

Ud over de ting, jeg har nævnt her, har regeringen foreslået, at den fikserede ejendomsskyld til kommunerne og staten bortfalder pr. 1. januar 1987. Dette forslag er et led i skattereformaften. Den fikserede ejendomsskyld er jo under nedtrækning og ville under alle omstændigheder være bortfaldet ved udgangen af 1990. Efter de gældende regler ville provenuet indtil da udgøre ca. 25 mill. kr. om året.

Endelig indgår det i begge forslag, at der bør fastsættes en overgrænse for den kommunale grundskyldpromise. Med de gentagne voldsomme stigninger i vurderingerne mener regeringen, det er rimeligt, at toppen tages af grundskyldpromillerne. Det er de radikale og socialdemokraterne enige i. De vil dog fastsætte promillegrænsen så højt, at den næppe får praktisk betydning i 1987. Regeringen mener, at hvis man mener noget med et loft, må man også kunne mærke det.

Den egentlige begrundelse for at foreslå et loft er formentlig heller ikke et ønske om at hjælpe skattebetalerne. Sagen er snarere den, at man gerne vil have en bundgrænse, og for logikkens skyld foreslår man så også et loft. Bundgrænsen vil virkelig kunne mærkes.

Grundskyldpromillen må hæves fra det grundlag, vi kender i dag i 111 kommuner, og yderligere et antal kommuner forhindres i at sætte grundskyldpromillen ned med henblik på at fastholde provenuet.

Jeg har noteret mig, at de to partier ofte henviser til en betænkning fra indenrigsministeriet, der skulle have godtgjort, at grundskatter har samme progression som indkomstsatter. Det, der står i den nævnte betænkning, er nu, at virkningen er den samme som for en indkomstskat uden personfradrag. Grundskatterne virker altså mindre progressivt end den indkomstskat, vi har, for den opererer som bekendt netop med et personfradrag.

Det fordelingsmæssige hovedproblem i ejendomsskatterne er, at folk, der har små eller ingen indkomster, alligevel tvinges til at betale den fulde ejendomsskat. Det samme gælder for erhvervsdrivende uden indkomst; her er der tale om en dobbelt byrde i forhold til bedre stillede kolleger. Det synes vi ikke er rimeligt, og derfor er vi imod forslaget om en bundgrænse.

Jeg skal anbefale de af regeringen fremsatte forslag til vedtagelse og det af socialdemokratiet og det radikale venstre fremsatte forslag om såvel bund som loft til forkastelse.

Stavad (S):

Det er interessant, at regeringen fremsætter forslag, som overhovedet ingen chancer har for at blive vedtaget. Det er, om jeg må sige det sådan, klasseren oppositionspolitik, regeringen her præsterer. Det er usædvanligt, at en regering - efter at have ført forhandlinger med partier, som sammen med regeringen skulle udgøre et flertal - fremsætter lovforslag vel vidende, at der ingen mulighed er for at komme igennem med forslagene eller for den sags skyld dele af forslagene.

Det forslag, socialdemokratiet har fremsat, indeholder, som indenrigsministeren har refereret, en bundgrænse, så kommunerne skal udskrive mindst 6 promise i grundskatter, og et loft, så kommunerne højst kan udskrive 24 promise i grundskatter. Vi mener faktisk, at vi har fundet en ganske smuk balance i tingene, også fordi man i denne sammenhæng, som ministeren har nævnt, fjerner den såkaldte 10 promise regel. Når kommunerne to år i træk samt i det år, de budgetterer for,